

Наблюдателъ

г. Иванъ Христовъ
244 с. Кацмунца (Плъвенско)

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Отговоренъ редакторъ и Администраторъ: А. Митовъ.

Въстника ще излиза всѣка Сръда. — Цѣната му е 1 левъ за три мѣсеци. Всичко което се отнася до въстника, особено пари и интересенъ материалъ, да се адресира до Администрацията въ Плъвенъ, чрезъ прѣпоръчани писма. Обявления се публикуватъ по споразумение. Единъ брой 10 ст.

АМЕРИКАНСКИ ЛОЗИ: вкорѣнени, облагородени и гладки. Цѣнораслисъ безплатно. Адресъ: Ст. Д. Коларовъ и С-іе, Плъвенъ.

„ИНТЕРЕСНО“

Съ малко пари се печели много

Лотарийна Кантора «Щастие» обявява на почитаемата публика, че шестото тегление на Софийската Класна Лотария ще стане отъ 27-й Ноемврий до 18-и декемврий 1901 г. желающитѣ Граждани да си набаватъ съ такива умоляватъ се да отиватъ при Колектурата, която се намира въ улицѣ Александровска срѣшу Хотелъ «Европа».

Съ почитание:

Б. Д. Барухъ.

„Право.“

Какво благотворно и естетическо чувство навѣва въ душата на всѣки талантливъ и безгриженъ човѣкъ, магическата дума «право» отъ която произхождатъ и расклоненията и «правда» и «истина», — дума, върху която се движи всичкий духовенъ и реаленъ миръ на човѣчеството!... Но колко скръбъ и тъга навѣва тя на сърдцето ранено, на всѣки човѣкъ, който е ималъ нещастieto и илюзията, да се сблъска съ течението на потока на свѣтовний стрѣмежъ, и който е вѣрвалъ, че ще достигне и хване идеалната правда и ще я противопостави на кривото свѣтовно стрѣмление, та да го измѣсти отъ мѣстото му, понеже е знайнo, че правдата винаги трѣбва да царува, а не неправдата; И че рая е идеала на духовний животъ на човѣчеството а не пакъла... Да, правото трѣбва да царува и тържествува на всѣкадѣ по свѣта, но трѣбва, а гдѣ е то? Тука е въпроса, че това «право», което разумното човѣчество, още отъ първобитнитѣ незнайни врѣмена до днесъ а и всѣгда въ бждще,

е търсило, търси и ще търси и призовава, това именно право още го нѣма и неше го има, защото на тѣзи грѣшна земя, при разумного човѣчество съ звѣрски инстинкти, то не може да намѣри почва за вирѣние и мѣсто за живѣние. Слѣдователно то се не е още родило и нѣма надѣжда да се роди въ тая грѣшна планета съ убийственната ѣ атмосфера, при всичко, че милиони години то е било и ще бжде кумиръ на човѣчеството. Прочее, явява се въпросъ: какво нѣщо е понятието «право», което е тѣй желанно и тѣй непостижимо за човѣчеството? Авторитетнитѣ мислители и изследователи на световното битие и социалното положение на човѣчеството въ всички вѣкове и страни, съ безбройни и обширни аргументи доказватъ, че понятието «право» е отвлѣчено, а не дѣйствително, защото идеалното право е само въображаемо и безъ форма и опрѣдѣленъ сюжетъ, което всѣки индивидуумъ разбира различно, споредъ своето мировзрѣние за свѣтътъ, а онова «право» което почти всички прокарваме въ живота, е сжщо безформенно и неконструирано, и че то въ повечето случаи е сжщинско криво или неправда. Прочее, «правото» въ свѣтътъ е понятие отвлѣчено, което всѣкой го разбира и прилага по своему, но което не е онова идеално чисто и непорочно «право», което мнозина разбиратъ и което не се намира въ свѣтътъ, а което би било желателно да се въсцари, но за съжаление, всичкитѣ симптоми показватъ, че човѣчеството нема да дочака тоя честитъ день. Сжществуещето въ свѣтътъ право е езуитското — «цѣлѣта оправдава срѣдствата»; А споредъ понятията на Държавната управническа мждрость, правото се заключава въ силата на силний надъ слабия.

По силата на тия два принципа, понятието право е изразено въ наредбитѣ на извѣстни норми както за общественний частенъ животъ, тѣй и за Държавнитѣ правоотношения, но това «право» често заключава въ себѣ си фактическа неправда и нема нищо общо съ отвлеченото идеално право.

Дѣйствителното «право» никадѣ въ свѣтътъ нема право не гражданство, макаръ че всѣкий отдѣленъ човѣкъ, група общества, Държави и всички народи съ него лѣгатъ и ставатъ. Съврѣменната цивилиза-

ция и Божественното учение все за правдата ра-туватъ, но никой, ама обсолютно никой не е поклонникъ на истенската правда. Всички въ името на правдата проповѣдватъ само лъжа, лукавство и притворство, имѣюща за изключителна цѣль заблудението и експлоатиранieto на довѣрчивитѣ жертви. Днесъ социалний строй на обществото е учредилъ особенъ институтъ на правото, който фабрикува множество пионери — доктори на правото, но това тѣхно право е абсолютно криво или учение и способъ за изнасилванието на правото. Тѣй щото истенско право нѣма, не е имало и нѣма да има. Че това е фактъ безспоренъ, наглядно доказателство е състоянието на всичкитѣ слоеве отъ обществото, което е съ най криви понятия за назначението на човѣчеството изобщо и на всѣка отдѣлна личностъ частно. Никой си не дава трудъ и грижа да проумѣй, защо живѣе на свѣтътъ. Да ли живѣй за да яде или пъкъ яде за да живѣе. Днешното общество толкова е отбѣгнало отъ правото, щото никой не може да се съгласи и повѣрва, че му говорите сжщинско право. Даже всѣки апостолъ на истенското право бива считанъ за лудъ и никой необржша сериозно внимание на него, защото свѣтътъ е привикналъ да живѣа съ фалшъ и доландарджилкъ. Рѣдътъ за правоотношенията на човѣцитѣ ги е приучилъ да се лъжатъ единъ други, а ако нѣкой се възползува отъ правото, тежко му и горко за тая дерзостъ. Човѣцитѣ изобщо обичатъ лъжата, притворството и заблуденията. Тѣ очевидно съзнателно и съ задоволствие приематъ всички лъжливи ласкания, хвалби и приструвки, нѣ щомъ имъ се каже правото въ очитѣ, кръвта имъ кипва, наелектризиратъ се и се възмуцаватъ отъ дерзостята на поклонника на правото и жестоко му отплащатъ. Тѣзи явления сж неприривни отъ създание мира и до конца. Христосъ се яви да проповѣдва правото — Божественното право, но то бѣше горчиво за човѣцитѣ и тѣ съ неокачествимъ бѣсъ го уничтожиха. Неговитѣ послѣдователи излѣзоха но практични. Въ името на божественното учение за «правото», тѣ оковаха човѣчеството въ оковитѣ на невѣжеството, на политическото и икономическо робство и инквизиция и жестоко се расплащатъ съ всички поклонници на божественното право. Съврѣменнитѣ распоредители съ духовний и физический миръ на човѣчеството вървжтъ по сжщитѣ стъпки. А и човѣчеството съ кривитѣ си понятия за своето назначение, не е заслужило по добра участь. Истенната е горчива за всички, а лъжата е примамчива. Такъва е свѣтътъ, такава му е и управията. Турский Султанъ, на основание на тѣзи свѣтовна логика за правото, бѣше издалъ извѣстний ферманъ, съ който повѣляваше «че на безвѣрника безвѣрникъ нема да се казва», на «вагабонтитѣ вагабонтинъ да се не дума» и пр. А свѣтовната мъдростъ учи, «че гарга на гарга очитѣ не вади». Наблюдателъ цѣли мѣсеци описва истенски злодѣяния и мошеничества, вършени отъ едни държавни прѣстѣпници, но голѣм-

цитѣ считатъ тѣзи подвизи на подчиненитѣ имъ органи за добродѣтелни черти, та ги крепатъ и поощряватъ на мѣстата имъ, за слава и гордостъ на България. Право ли е това? — Да, право е, но отъ свѣтовното право, а не онова божественното или идиално право, което не се е родило и нема да се роди.

Като оставимъ на страна идеалното право и потърсимъ свѣтовното право, това именно право, което човѣчеството е нормирало по своитѣ понятия и интереси и го е изложило въ форма на закони, обичай и пр. то и него пакъ ненамираме въ свѣтътъ, да е добило право на гражданството, а и то е истикано и замѣстено съ егоизма, алчността и злобата на силнитѣ надъ слабитѣ. Съврѣменното общество тѣй е привикнало съ сжществуующий фалшъ и притворство, щото го счита това въ неминуемий редъ на нѣщата.

България е близо 25 годишно царство, въ управлението и животътъ на което се заимствова и увѣде всичко външно фалшиво, глупаво, луксозно, безнравствено и произвождаще ефектъ надъ глушитѣ. Едноврѣмешний демократически, трудолюбивъ, спестовенъ и непороченъ Българинъ и православенъ християненъ, липса вече. Всичкий народъ се прѣобърна подъ внушението на интелегентнитѣ си бездарни водители, на една гълпа отъ службогонци и вѣтрогонци партизани, които едното въздигатъ а другото събарятъ и унищожаватъ, очити си вадятъ, имѣнията си упропастватъ и звѣрски се разоряватъ. Тая бѣсна зараза обхвана всичкитѣ слоеве на обществото — отъ «говѣдаря и падаря че и до царя». Никой се нетрѣвожи и невълнува вече отъ народнитѣ бѣдствия и обществената зараза. Печата, тоя мощенъ органъ на народното съзнание, се интересува повече съ живота и бѣдствията на китайцитѣ, тонкинцитѣ, киргизитѣ и други далѣкоживящи по свѣтътъ, плѣмена. Е зерь, наредихме си работигѣ и тржгнахме да управяме дивия свѣтъ: «Акълъ море, умъ бръсначь, змия човѣкъ», казваха старитѣ мъдреци. Тѣй сме и ния.

Турция за да си запази царството отъ мирнитѣ елементи, взима строги мѣрки, срѣщу разрушителитѣ на правото и. Тѣзи нейни строгости и варварщини вълнуватъ всикий печатъ и политиканствующи братя изъ България. Една разбойническа банда плѣнила една жена Американка, — всички свѣтъ се раздвижи. Нашиятъ печатъ и тонковцитѣ цѣли мѣсеци се занимаватъ само съ сждбата на тая нещастна жена, а правителството ни биде разиграно на маймуна. Нѣкой си Австрийски подданникъ фалиралъ злоумишленно въ гр. Руссе, та сждтъ го арестувалъ. Българский Министръ на правосждието извърши най-голѣмитѣ своеволия и беззакония, само и само да го освободи по-скоро, защото е чужди подданникъ, та безнаказанно трѣбва да ограбва България. Ний отъ три мѣсеца трж-

бимъ прѣдъ свѣтътъ, че въ Плѣвенъ има една разбойническа банда отъ Държавни храненици, която публично краде, граби, бие, убива, хората по мѣсеци и години по затворитѣ държи и трови, семейства и имѣнията имъ разорява, всѣки день все нови злодѣяния върши, съ които оскверни и дискредитира власть, закони, правосъдие, човѣщина и всичко; Подробнитѣ случай описахме и още много има да описваме, обаче нито заинтересованитѣ къмъ чужденцитѣ български Министеръ на правосъдието, нито подвѣдомственитѣ му органи до сега обърнаха внимание на описванитѣ злодѣяния, а при всѣки даденъ моментъ узаконяватъ и прикриватъ тѣзи злодѣяния. А защо става това? Защото жертвитѣ сж българи и български подданници, които свободно могатъ да се унищожаватъ отъ власть имеющитѣ еничери. Българскитѣ броеви печати съ стотини вѣстници, но ни единъ, ама абсолютно ни единъ не объли жбъ да въспроизведе поне единъ случай отъ варварството на Плѣвенскитѣ Държавни разбойници. Опозиционнитѣ органи на бжджцитѣ властители и диктатори надъ тая клета България, които само съ обѣщания залгватъ наивнитѣ тонковци, пазятъ гробно мълчание, а «Миръ», «България» и «Народни Права» отидоха даже съ голи думи да защитаватъ разбойницитѣ. А като имъ набихме обръчитѣ, тѣ мълкнаха и сеиръ струватъ. Тѣ ли щѣха да мълчатъ, ако убититѣ отъ Плѣвенскитѣ властители: Дим. Ивановъ, Ангелъ Дочовъ, Гено Ангеловъ, Тодоръ Ангеловъ и много други описани нещастници, бѣха Австрийски или други чужди подданници? Не, тѣ щѣха да рѣвжтъ съ всичкото си гърло: да се избѣсатъ по-скоро виновнитѣ и прѣстѣпни чиновници, та да се реабилитираме прѣдъ чужденцитѣ, за да дойде партията по-скоро на власть и да почне и тя систематическото истребление и ограбване на Българскитѣ граждани.

А какво правятъ достойнитѣ Народни представители на Българскитѣ данъкоплатци? — И тѣ нищо. Пазятъ и тѣ една неподобна пасивностъ и мълчание, като че не се отнася въпроса до България, на която сждбата сж отишли да защитаватъ, и за което имъ се плаща по 20 лева на день. Ако народнитѣ прѣдставители бѣха все отборъ полицейски избранници, както въ Народняшкия режимъ, тогава разбираме мълчанието имъ, но сега въ камарата засѣдаватъ по 1—2 и повече дюзини избранници отъ всичкитѣ фракции, съ които Господъ тѣй щедро е надарилъ България. И тѣмъ проваждаме «Наблюдателъ» но никому сърдцето не трѣпна, нито да иска разслѣдванието на случайтѣ, нито пъкъ да поиска запазване репутации на властта отъ клѣветитѣ ни, ако обвиненията ни сж клѣветнически. Всички го одарили на едно мълчание, индиферентностъ и нехайство, а злощастния Българскитѣ Народъ има наивността още да очаква, че ще подобрятъ хала му, та отишълъ да ги избира. Да, ще подобржтъ хала, но не на народа, а всѣкий своя, съ дневнитѣ и разнитѣ гешевти и мислитѣ, които успѣятъ да си създаджтъ И то-

ва се нарича Държава и Държавни хора!., ... Една цедя България немогутъ да управятъ и наредѣтъ както прилича, та да има значение прѣдъ свѣтътъ и да се ползува съ симпатията на чужденцитѣ, а иматъ неокачествимата глупостъ да блънуватъ за завзимание отъ Турция: Македония и Одринско — страни, които се пѣстрятъ, съ толкова разнородни и буйни елементи. Който не е способенъ да управи себѣ си, той не може да управи и другитѣ. Наредете достойно управление въ отечеството ни, та тогава блънувайте за чужди страни и провинции. На пиянъ човѣкъ никои не повѣрва дѣтца да носи, защото ще падне да ги умори. Увѣдете въ България господството на формалното и законно право вмѣсто сжществуващото официално разбойничество, та ний ще прощаваме за фактическото право, което не ще бжде честито да заживѣе между човѣчеството.

Господи, дай умъ на Българскитѣ управници и интелегенция, или холера да истрѣби всичкитѣ, та да не маскаржтъ свѣтътъ.....

Картини изъ Българската медицина.

У насъ въ България като че е тржгнало всичко на развала. На кадѣто поглѣднете все развратъ, фалшъ и разбойничество. Правосъдието е разбойническо гнѣздо, администрацията — шайка, просвѣщението — развратно гнездо, Финанситѣ — пладнешки обирачи, Духовенството — Богъ да му е напомощъ, а народа — тѣлпа неразбрана, която мука и блѣе, подиръ всѣки ефективень глупецъ. Немаме ни единъ клонъ на Държавната машина отъ малко — малко по-чистъ отъ тая тиня и развратъ, въ които гинатъ всички. Войната и медицината у насъ, малко внимание обржцатъ къмъ себѣ си, на обществото и печата, та мнозина мислятъ и вѣрватъ, че тамо е всичко благополучно, но какво голѣмо е расчорованието на всѣки истенски българенъ, като раскжса пердето задъ което се укриватъ дѣлата на тѣзи два важни института отъ държавний ни организъмъ! И тамо не сме за прѣдъ хората. Днесъ ний ще нарисуваме нѣкой картини и сюжети изъ живота на българската медицина, които, колкото и да сж неприятни, но за съжаление, тѣ сж само нѣколко печални истени отъ хилдитѣ такива.

Прѣдъ медицината и нейнитѣ прѣдставители, всѣки човѣкъ инстинктивно благоговѣе, защото вѣрва че има работа съ хора най-благовѣспитани, честни и добросърдечни, които живота си сж посвѣтили само за благо на човѣчеството и за честта и прогреса на науката. Обаче, не е тѣй работата въ сжщностъ.

«Наблюдателъ» прѣди нѣколко седмици описваше случая за смъртта на двѣ жертви на чиновническия произволъ и на лѣкарската недобросвѣстностъ. Виновнитѣ за смъртта на тѣзи хора дойдоха да се оправдаватъ чрѣзъ печата, че тѣзи хора (жертвитѣ) биле починали отъ естествена смъртъ:

първий отъ болѣсть съ Латинско название, а вторий — отъ охтика. Като ни прѣдизвикаха да имъ набиемъ обѣрчитѣ за това недоброе свѣстно изнасилване на истенаита, ний покрай въпроситѣ които ни интересуваха, и които проучавахме, натъкнахме се на такива докторски безобразия и безграмотности, щото се възмутихме отъ дѣното на душата си и изгубихме всяко довѣрие въ тѣзи дипломирани ескулапи. Нашето възмущение е още по-големо, че най-големитѣ бездарности и недоброе свѣстни субекти, сж поставени на по-големитѣ мѣста, отъ кадѣто безнаказанно злоупотрѣбаватъ съ служебното си полужение и дискредитиратъ професията и института, които представляватъ. Сега си обясняваме, защо прокуроритѣ и полицията убиватъ хората, а Г. Г. Докторитѣ подписватъ актоветѣ, че охтиката имъ троши ребрата, краката и гръбначнитѣ стълбове и обратно: Докторитѣ тровятъ и морятъ хората, а който се вира въ дѣлата имъ, прокуроритѣ, полицията и сждитѣ ги арестоватъ и малтретиратъ. Прочее, хората се здушили и си правятъ услуга за услуга, а че това било прѣстѣпение, неважи, защото само закона го квалифицира за такова, но той сил. Но на прѣдмета:

Въ Плевенъ има първокласна Държавна болница съ управителъ Лѣкаръ Д-ръ Козаровъ и нѣколко помощници. За да си изпълняватъ доброе свѣстно длъжността, Държавата имъ плаща удовлетворително. А изпълняватъ ли тѣ своята длъжностъ умѣло и доброе свѣстно, ще ни покажатъ слѣдующитѣ факти:

1. Прѣзъ мѣсець Септемврий т. г. е постѣпила въ болницата за раждане, Галина Иванова отъ с. Кацамуница или Комарово, жена на 23 годишна възраст. Тя имала болки отъ 2 дена но родила благополучно мъжко дѣте, при акошерството на фелшеритѣ. Подиръ ражданieto и на другия денъ родилката била добръ, при нормална температура, обаче слѣдъ това корема ѝ се свилъ, вслѣдствие на което и чарвата сж се разбъркали, гдето се е образувало и заплитанието имъ. Това било установено отъ неизлизанието ѝ по вънъ два дена, ако ѝ да и сж правени нѣкакви клизми. Слѣдователно диагнозата е била неоспорима, та трѣбвало да се присжпи къмъ рационално лѣкувание — оперативно отваряние на корема (laparatomia), но за съжаление Плевенската болница не е удостоена съ единъ вѣщъ хирургъ, та болната вслѣдствие невѣжеството и нерешителността на управителитѣ ѝ, отива въ гробищата прѣждеврѣменно. Нъ ако Г. Г. лѣкаритѣ нѣмаха куража и умѣнието да я излѣкуватъ, то проявиха голѣма рѣшителност да фалшифициратъ болничний листъ слѣдъ смъртта ѝ, като отъ приумица сж написали въ него разни измислици за състоянието на болната — измислици, които сж въ разрѣзъ съ дѣйствителното ѝ положение, описано пакъ отъ тѣхъ прѣзъ живота ѝ, когато не сж знаели, че ще я уморятъ съ нехайството и невѣжеството си.

II. Санитарната Дирекция е распоредила, че за

всички свидѣтелства издадени отъ лѣкаритѣ въ болницата, никакви такси не се плаща нито тѣмъ лично, нито на хазната. Обаче това не се съблюдава, а за интересъ сж издавани разни невѣрни и даже прѣстѣпни свидѣтелства, както ще се види отъ долоизложенитѣ случаи.

III. На нѣкой си Стойковъ отъ Плевенъ, Управителъ—лѣкаръ Д-ръ Козаровъ, е издалъ въ болницата свидѣтелство, че жена му страдала отъ шияница (хронически алкохолизъмъ) та ималъ право да я остави. Издаванието на това свидѣтелство е неморално и прѣстѣпно, защото безъ нужното и достатъчно проучвание, голѣмъ рискъ е да се нарича една млада жена, че страда отъ хронически алкохолизъмъ, и че трѣбва да се оставятъ, когато по морално е, да му прѣпорѣча лѣкуванieto ѝ, а не изоставянieto ѝ. За това свидѣтелство е платено 25 лева такса Д-ръ Козарову, та отъ това се вижда, колко е истенско изложението му.

IV. Прѣзъ Августъ т. г. Д-ритѣ: Живковъ и Козаровъ сж издали свидѣтелство на една развратна шансонетка, че е дѣвица невинна, когато тя цѣли години е водила развратенъ животъ и нѣколко пѣти е страдала и е била лѣкувана отъ болестъа «Venorrhagia» (сколоментъ). Дѣвица е станала прѣдъ тѣзи лѣкари за 40 лева платени за това свидѣтелство.

(Слѣдва).

Сждийска разбойническа клоака.

Протежираниитѣ отъ Плевенский Окр. Сждъ, — синдици на дружеството «Нива» — честнитѣ: Димитрий Желѣзаровъ и Н. Кръстановъ, тѣзи дни се указа, че сж излапали и опропастили всичкитѣ тѣзъ годишни постѣпления на дружеството, отъ около 50000 лева. До сега въ продължение на 9 мѣсеци не биле ввели ни стотинка въ държавното Ковчежничество, въпрѣки категорическото прѣдписанie на чл. 713 отъ Търговский Законъ, който задължава синдицитѣ веднага да внесѣтъ въ Ковчежничеството събранитѣ сѣмми, а квитанцията — въ сждѣтъ, и не по късно отъ 3 дни да представятъ на сждията-дѣловодителъ доказателство, че сж ги вложили.

За да не може да се улови точна смѣтка за постѣпилитѣ сумми, тѣ и не сж завѣждали до сега приходно парични книги (регистри), нито сж давали въ Сждѣтъ или на сждията—дѣловодителъ отчетъ за дѣйствиетата си и за постѣпленията, какъвто всѣки мѣсечно се изисква по чл. 715 отъ Търговский Законъ».

Така сжщо сждията дѣловодителъ и цѣлия Плев. Окр. Сждъ мжчатъ и мигѣтъ на пашкули, въпрѣки чл. 690 отъ сжщий законъ, при очевидно опропаствяване отъ синдицитѣ интереситѣ на дружеството. А защо е всичко това? защото вѣмѣсто да се употребятъ постѣпленията за издѣлжение на кредиторитѣ, както прѣдписва закона, тѣ ги распрѣдѣлили и излапали съ повече тоъ Плевенскитѣ Сждий и Прокурори, които прѣка

рали и прѣкарватъ весѣль животъ цѣло лѣто по бани и по шантани, по бардаци и по центори, а Кръстановъ е внесълъ още сумма хиляди лева на името на дѣцата и жена си въ Пощенската Спестовна Касса, въ Банка «Напрѣдъкъ», въ Българската Народна Банка и други кредитни учреждения, като се публично хвалилъ: «че колкото пари постъпятъ всички ще ударятъ (прѣсвоятъ), защото така се свѣтъ управлялъ».

И дѣйствително го управлятъ! Ето защо Плѣв. Окр. Сждъ на пукъ на законитѣ и справедливостта, — разбойнически обяви въ несъстоятелностъ дружеството «Нива»; разбойнически всичко дѣйствува по него и фактически разбойници за синдици е назначилъ и покровителствува съ които излапватъ капитала на хиляди сиромаси. И това било сждъ и правосждие!

При това анархическо положение на работата, чухме още и публични хвалби отъ нѣкой отъ Плѣвенскитѣ сждии и отъ любимитѣ имъ синдици, че за произволнитѣ имъ и противозаконни дѣйствия, тѣ отъ никого не се страхуватъ, защото министра Радевъ имъ обѣщаль покровителство, отъ една страна, а отъ друга — задъ гърбать си имали въ защита Апелативния Сждъ, за който, съ нѣкой намѣтки, искатъ да кажатъ, че подъ извѣстни условия и духовни връски сж го ангажирали да подтвърди пакъ сжщий синдикатъ, въпрѣки протеститѣ и жалбитѣ на дружественнитѣ кредитори. За доказателство на това, посочватъ на една статия, която била, казватъ, нарочно написана отъ Предсѣдателя на Руссенский Апп. Сждъ — Н. Селвели, и напечатана въ «Юридически Прѣгледъ», съ цѣлъ да се подготви почвата за оформиране принципа и начина по узаконяване произволтъ и противозаконното дѣйствие на Плѣвенский Окр. Сждъ, по въпроса за несмѣняването на синдиката.

Ний прочетохме тази статия и по нея по обстоятелственно, въ слѣдующий брой ще поговориме, но сега едно нѣщо ще кажемъ и то е именно удивлението ни, гдѣто тази статия има тождественостъ съ произволтъ на Плѣв. Окр. Сждъ излага, и вгядове противорѣчиви на духътъ на закона, — обстоятелство, което ни навѣжда на печалното заключение, че ще бжде вѣрна хвалбата, за която по горѣ казахме, на тукашнитѣ сждии. Понеже мнението което г. Селвели излага въ прѣдмѣтната статия е мнение частно, и може да бжде погрѣшно, ако не е тенденциозно изложено, то ще чакаме да видимъ да ли Апелативния Сждъ ще го приеме и възведе въ принципъ по указание произволнитѣ и противозаконни дѣйствия на Плѣв. Окр. Сждъ, по въпроса за несмѣняването на извѣстния разбойнически синдикатъ, и слѣдъ това както по горѣ казахме, ще се повърнемъ по този прѣдметъ по обширно.

Несмѣняеми Сждии.

Министра на правосждието, Г. А. Радевъ, тоя, който прѣди да стане министръ, на всякаде

трѣбваше, че нѣмаме сждии и правосждие, и се възмущаваше отъ безобразието на много сждии, който, като стана министръ, даваше сѣкидневно обѣщание, че ще исчисти правосждието отъ бездарнитѣ и развратни елементи, съ които е прѣпълнено нещастното българско правосждие; Тоя който цѣла година нѣма време да изпълни думитѣ и обѣщанията си, а на дѣло фаворизираше и насърдаваше бездарноститѣ и безсвѣстнитѣ елементи, та усили още повѣче разврата въ омаскареното българско правосждие, тоя именно злополученъ български министръ на правосждието, е ималъ неблагоразумието и неокачествимата дерзостъ да иска и съ законъ чрѣзъ Народното събрание, като народняшкий си прѣдшественникъ, да затвърди на мѣстата имъ и да направи несмѣняеми всички сегашни сждии, отъ които повечето сж бездарни и глупави творения, а още повѣчето нископѣлзящи, безгрѣбнячни, безсвѣстни и прѣстѣжни типове. Че имаме и добри сждии, това е истина, но че повѣчето, които министра иска да направи несмѣняеми, сж прѣстѣжни типова, и това е фактъ неоспоримъ. «Наблюдатель» цѣли мѣсеци рисува портретитѣ, биографитѣ и дѣлата на Плѣвенскитѣ сждии, а министра намира тѣзи имъ безобразия за добродѣтелни чѣрти, та иска да ошастливи България, като ги направи несмѣняеми. Че нашето правосждие е ниско и развратно, това е фактъ неоспоримъ и признатъ отъ народнитѣ прѣдставители на всички партии и фракции, които сж се обявили противъ законопроекта на министра. А, че трѣбва правосждието да се постави на подобающата висота чрѣзъ направяние сждиитѣ несмѣняеми, и това е безспорна истенна; но трѣбва по добѣръ цензъ и строга отвѣдственностъ за престѣжнитѣ типове сждии. А не е ли скандално да се направятъ несмѣняеми сждии, такива като Плѣвенскитѣ, които ограбиха, разориха, унижожиха, убиха и убиватъ безройно хора и то исклучително по партизански дертове и за гешефти? Колко пари чини това правосждие раздавано отъ сждии проститутки, които проституиратъ съ законитѣ и длѣжността си? А тѣ не сж криви, защото вѣроятнo ги заставляватъ и поощряватъ свише, и всичкитѣ имъ безакония считатъ за добродѣтелни чѣрти, та на основание на тѣхъ ги възнаграждаватъ и повишаватъ. Трѣбва ли да се направи несмѣняемъ единъ идиотъ, като Плѣвенскитѣ прѣстѣжнитѣ и скѣпъ В. Аврамовъ, въ когото нѣма за двѣ пари човѣщина, който отъ закони, длѣжностъ, свѣсть и приличие неразбира, и на всѣка страна хапи публика, адвокати, страни и всички, които му попаднатъ прѣдъ очитѣ и който кара хората да се отправятъ къмъ бога съ жалбитѣ си, противъ безобразията му? Трѣбва ли да се оставятъ за сждии и то несмѣняеми, такива нископробни елементи като развратницитѣ и суратсжзитѣ, каквито сж тѣзи и прокурора въ Плѣвенъ? Да, трѣбва и тогава България ще цѣфне и завърже!....

Ний мислимъ, че народнитѣ прѣдставители ще извършатъ единъ актъ на справедливостъ и

доблестъ, ако направятъ щото тоя законъ да се провали въ бездната, заедно съ автора си, най-недостойния министър на правосъдието въ окаяната България.

Ний и сега имаме за несмѣняеми много старослужащи съдий, особено Апелативнитѣ и Касационнитѣ, но и между тѣхъ има доста гюбре. Въ Руссенската Апелация обитаватъ нѣкои нищии духомъ братия, които спятъ въ сжд. заседание и само клатятъ глави и викатъ: «безъ-последствие» Само за това, че сж несмѣняеми и безнаказани за произволитѣ и капризитѣ си, тѣ държатъ безъ движение и ходъ цѣли години, жалбитѣ на множество български граждани, противъ разни прѣстѣпни чиновници и съдий. А онеправданитѣ се чудятъ и маятъ каква е тѣзи българска управия, та «царя е толкова далеко а Господъ — високо», че нѣма кой да ги чуе. и защити

За да се тури правосъдието на нуждната висота и недосегаемостъ, трѣбва единъ достоенъ министър на правосъдието, който да умѣй и да исчисти всичкия сегашенъ боклукъ, като го натика въ черната джамия и въ магарешкий рай, а на съдийскитѣ столове да остави хора въ истенската смисълъ на думата «съдии». Да се изиска отъ всѣкиго гаранция, а за причиняванитѣ на хората врѣди и загуби, да отговаря държавата, която ги е назначила и храни, защото онеправдания и да осжди на врѣди и загуби прѣстѣпника съдия, понеже последния бива голъ като пушка, естествено е, че нѣма какво да му вземе. При това да се узакони бързо и строго разслѣдване и наказване на прѣстѣпницитѣ съдий, а не като сега да се укриватъ жалбитѣ отъ Апелативнитѣ съдилища. Само тогава разбираме ний съдийска несмѣняемостъ.

ХРОНИКА

— **Полицейка вандалина.** Пишатъ ни: На 13 сръщу 14 Септемврий т. г. Дочо Ивановъ отъ с. Пордимъ, ученикъ въ Руссенската Гимназия, като пропусналъ трена за Руссе, върналъ се въ Плъвенъ и се събралъ съ едни негови роднини на «Сжръ-пазаръ», кадѣто последнитѣ си пустинали колата за прѣнощувание. Като седѣлъ и разговарялъ съ роднинитѣ си, къмъ 10 часа вечерята дошелъ стражара № 20 и го откаралъ въ полицейскій участъкъ. На пхтя го сръщналъ старшиятъ стражаръ Крушовски, който му растеглилъ ушитѣ и му стоварилъ два шамари, отъ които Дочо Ивановъ падналъ на земята. На сутрентята като бѣхъ отишелъ въ под. участъкъ по работа, той — Дочо Ивановъ ми се оплака за истезанията му, но въ това врѣме стражара № 21 ми каза, че Старшията Крушовски само го «помилвалъ», отъ обичъ. Тамо бѣше и М. Ивановъ отъ Плъвенъ, свидѣтель. Дочо Ивановъ още отъ вечерята е установявалъ своята самоличностъ съ свидѣтелство отъ Гимназията, издадено за пхтувание съ намалена тари фало желѣзницата, но не сж искали да го слушатъ. Това момче било синъ на известния Ив. Стойковъ отъ Пордимъ, въ домътъ на когото е квартирувалъ Руский Императоръ, коитоза споменъ му подарилъ единъ царски елмазенъ прѣстенъ. Той е дохождалъ да получи отъ Окр. Сждъ, тоя прѣстенъ, кадѣто се съхранявалъ, слѣдъ смъртта на баща му, но отказали да го приемнатъ съ брата си, защото билъ

замѣненъ съ другъ фалшивъ. Старшията Крушовски като се наспа, пусти го на свобода, но сръщу клѣтва и обѣщание, че нѣма да се оплаква никому.»

Б. Р. Случая станалъ съ описаното лице, е единъ отъ тия инциденти, каквито се повтарятъ секидневно. Относително елмазеный прѣстенъ на баща му, подаренъ отъ Руский Императоръ, той дѣйствително е замѣненъ съ единъ фалшивъ, който неструва и 20 ст. но не сега, а още въ врѣмето, когато бѣше прѣдседателъ на Плъв. Окр. Сждъ, известния мошеникъ бесарабецъ, Ив. Доковъ. До тогава този прѣстенъ се пазеше запечатанъ въ групъ, въ Ковчежничеството, а прѣзъ 1884 или 85 г. Ив. Доковъ го иска отъ Ковчежничеството, раствори го и го остави въ сждѣбната каса на съхранение. На скоро Ив. Доковъ ходи нѣкадѣ по странство и когато здаде длъжността си на земѣстника си Т. Х. Паскалевъ, вмѣсто елмазенъ прѣстенъ, той прѣдаде единъ перинченъ съ камѣци отъ стъкло. Ето защо Господъ се възмути отъ свѣтовнитѣ наредби и правосъдие, та взе ума на Докова съ парализацията която го постигна. Ще ни съставлява крайно удоволствие, ако видимъ скоро Докова, Матева, Кръстанова Желѣзарова и събратията имъ, че ходятъ по диритѣ на покойния Д. Т. Балабанова и просятъ прѣдъ църква по 1—2 ст. отъ новозливанитѣ сега. Богъ забавя а не забравя.

— **На 5 того по пладне,** нашиятъ редакторъ А. Митовъ, като си отиваше на обѣдъ, застига го адвокатъ Д. Желѣзаровъ, синдиктъ на Д-во «Нива» и започна да го бие и търкаля по улицата, а когато редактора ни му се отсрами както прилича, той Желѣзаровъ започна да иска револверъ отъ публиката, да го застрѣля. Нѣкой отъ проходящитѣ туриха край на борбата, а вечерята полицията арестува редактора ни, по распоредание на честнитѣ съдии отъ Плъвенскій Окр. Сждъ, за да прѣдставимъ гаранция за неотклонение, по новоискалжено углавно дѣло № 975, отъ лева 500. Приятелитѣ ни прѣдставиха на другия денъ тая гаранция, но сждѣтъ опрѣдѣли нова отъ 800 лева, по друго искалжено дѣло № 977. Като се приготви и тая гаранция, изобретателний Окр. Сждъ поиска. трета гаранция отъ 600 лева. Вмѣсто такава прѣдставихме за 700 лева, а капризитѣ съдии я приеха за 500 лева и поискаха още една отъ 100 лева. За тѣхно удоволствие и такава се прѣдстави, но редактора ни стоя 10 дена въ Окр. Затворъ, та вѣстника ни по тѣзи причина неизлѣзе своєврѣменно, а прѣдседателя на Окр. Сждъ, Аврамовъ, като се подиграваше съ гарантитѣ му, отправяше ги къмъ Бога съ жалбитѣ си противъ безобразията му.

— **Нашитѣ сждѣбни** и полицейски чиновници сж неоправими злодѣйци и свършено. При 10 дневито прѣстояние въ полицейскій и окр. затворъ, по горний инцидентъ, бѣхме лично свидѣтели на слѣдоущитѣ безобразия: 1) Въ полицейскія участъкъ испотрѣнаха отъ бой, нѣколко човѣка, че играли на комаръ. Съдийтѣ, прокуроритѣ и Административнитѣ голѣмци и адвокати всѣки денъ играятъ публично на комаръ, но тѣхъ небиятъ, а проститѣ смъртни платиха съ здравнето и живота си тога невинно удоволствие.

2) Окол. Началникъ арестува, погържа и заплашваше съ изгонване въ Македония, единъ Фелдшеръ Неновъ, защото ужъ билъ разгласявалъ подвизитѣ на Д-ръ Козарова.

3) Прокурора П. Матевъ дохожда въ затвора нѣколко пхти, да ни убѣждава, да не издаваме вече вѣстника си, защото щѣлъ да ни прѣслѣдва. Искаше да знае: кои сж другитѣ «вагабонти», които пишатъ въ «Наблюдатель». Отговорихме му, че «Наблюдатель» е изресувалъ дѣлата на всичкитѣ «вагабонти» особено неговитѣ.

5) Хлѣба на затворницитѣ е много лошъ, а се приема, защото предприемача купува брашното отъ воденицата на Директора Пирдопски и му носи подаръкъ въ кѣщи по 5—6 хлѣба франжели. Пом. Прокурора нѣколко пхти заповѣдалъ да се повърне тоя хлѣбъ, като должно качество, но думитѣ му отивали на вѣтъръ.

5) На 29 Октобрий т. г. по поводъ на писаното въ

«Наблюдателъ» брой 8, че Директора училъ Ат. Вутовъ да лжисвидѣтелствува, какво Влаховъ псувалъ Княза, въ тоя именно день дохожда Директора Пирдопски въ килия № 1, на затвора и прѣдъ всичкитѣ проживаюци въ това отдѣление, около 30 човѣка, пита Ат. Вутовъ да исповѣда публично какво му е говорилъ въ канцелярията си, за смѣтка на Влахова, Ат. Вутовъ отговорилъ: **«ти ми каза и писара че ще ме помилвате само да свидѣтелствувамъ лжовно, че Цв. Влаховъ псувалъ Княза на майка, жена и дѣца»**; — Лъжешъ бе магаре и вагаботино, извика Пирдопски и за това те карцирамъ 8 дена. Тогава се обаждатъ арестованитѣ: Цвѣтанъ Николовъ и Иванъ Мариновъ и казватъ: защо г. Директоре карцирате човѣка, когато искате да каже право и той ви казва? Вървете тогава и вия по 8 дена въ карцията, отговаря разярени Директоръ Пирдопски.

6) Тодоръ Ангеловъ отъ Търново, когото Прокурора държи арестованъ отъ Май мѣсецъ т. г. защото неиска да лжисвидѣтелствува противъ нѣкой си Ив. Димитровъ, тѣзи дни се побеле и поиска медицинска помощъ, но не му се даде, до като неприеме ролята която му е опрѣдѣлена.

7) Братия Ив. и Златко Георгиеви бѣха направили заявление да се глѣда по-скоро дѣлото, по което неправелно сж задържани, или да се пуснатъ подъ гаранция. Директора вика дружитѣ задържани по сжщото дѣло, и ги застави да подадатъ заявление, да не се пускатъ братия Георгиеви, защото тѣ биле ужъ истенскитѣ прѣстѣпници.

8) На 23 или 24 Октомврий т. г. билъ избѣгалъ отъ затвора арестованитѣ, подъ слѣдствие, Георги Стефановъ, на когото въ 2—3 броя описвахме по рано истезанията и опита за убийството му отъ тъмничното началство. Отъ изучванията, които направихъ се указа, че той не е избѣгалъ, защото нѣма отъ кждѣ да избѣга, а е билъ пустиатъ и отвѣденъ отъ двѣ непознати лица, съ цѣль да извърши нѣкаква услуга на Прокурора, по очистване отъ свѣта на нѣкой противници на правителството, а вѣроятно нѣкой отъ нашитѣ редактори. Обаче, какво е станало съ него по натакъкъ, не се знае, но за вѣрвание е, че и той е испроводенъ на ози свѣтъ при Гено Ангеловъ и други мъченици. Да се пуска единъ арестантинъ отъ началството, съ цѣль да имъ очисти противницитѣ, това е дѣло разбойничество. Ний сме въ диритѣ и на това злодѣяние, но ще видимъ дали ще хванимъ нишкитѣ, които ще ни завѣдѣтъ до гроба и на тоя мъченикъ.

— **Съобщаваме** на Командира на 4 Плъв. Полкъ, че Старшии Унтеръ офицеръ отъ 5 рота—Василъ Мариновъ, когато е билъ карауленъ началникъ въ затвора, постоянно е кисналъ въ канцеляр. на Дирекцията и съвмѣстно съ Директора и Писара, сж нанесли силенъ побой на арестованитѣ Ат. Вутовъ, защото неиска да лжесвидѣтелствува, какво нѣкой си псувалъ Княза. Заплашвалъ го даже съ застрѣлване. Поне военни мундиръ нетрѣбова да се каля въ таква ниски работи. Молимъ да се вземе актъ отъ това ни съобщение, да се разслѣдва работата и да се направитъ потребното.

— **Менажерията** която искаме да устроимъ съ показване на публиката типоветѣ на сждиитѣ и на Управит. Свѣтъ на Д-во «Нива», на които главитѣ бѣха оцѣнени по 100,000 лева всяка една, се разрѣшава но съ измѣнене на плана и програмата. Понеже Русен. Апел. Сждъ, вслѣдствие рѣшението на Върховни Кас. Сждъ измѣни оцѣнката на Плъвенскитѣ Сждии, като опрѣдѣли гаранцията на всѣкиго по 5000 вмѣсто 100,000 лева. И че съ това обезцѣняване, Свѣтницитѣ на Д-то «Нива» нематъ вече значение за излагание прѣдъ публиката, а такова значение ще иматъ само: Слѣдователя Грабчевъ, Прокурора Матевъ и Сждийтѣ: Аврамовъ, Рашо Георгиевъ, Петко Георгиевъ, Н. Караюрдановъ и Д-ръ Константиновъ, както и Апелат-тѣ: Д. Тодоровъ, Сокировъ и Занетовъ, както и Апелативни Прокуроръ: Д-ръ Аврамовъ, който знае да дава зак-

лючение, че «който се заканва на сждии, за него нѣма правосудие», то получихме концесия да устроимъ менажерията си само съ тѣзи звѣрове, и съ синдиката на Д-во «Нива»: Д. Желѣзаровъ и Н. Кръстановъ, които знаатъ да завеждатъ граждански искове отъ по 535,000 л. и да пзядатъ капиталата на нѣколко дружества, банки и търговци. Менажерията ще бжде возена сега отъ Г-жи: Желѣзарова и Кръстанова и първото прѣдставление ще се открие въ София прѣдъ хотелъ «Метрополь» на 35 Февруарий т. г.

Пишатъ ни, че сегашния членъ на Плъвенский Окр. Сждъ, Д-ръ Н. Караюрдановъ, въ битността си офицеръ отъ Българската армия, билъ открадналъ отъ мъжътъ и, сегашната си жена и забѣгналъ съ нея въ Сърбия. За този му достоенъ подвигъ билъ отчисленъ по дисциплинаренъ редъ отъ длъжностъ по военното вѣдомство, а за насърчение билъ направенъ сждия, да раздава правосудие и да проповѣдва моралъ. На почтении си дописникъ съобщаваме за знание, че въ постжката на Г-на Караюрданови нѣма нищо осждително, защото първи мъжъ на жена му, ако би билъ достоенъ за нея, тя немаше да го напусне. Любовта живѣе между царѣ и говедари, а щомъ ненамира отгласъ на чувствата си, тя се отклонява тамо, кадѣто я привлича любовни електрически токъ. Слънцето не е създадено да грѣе само едно, а всички. Назначението на жената е, да бжде слънце на човѣцитѣ. Ако не вѣрвате, попитайте Г. Г. Желѣзарова, Кръстанова, Докова и други енциклопедисти.

— **Наший** вѣстникъ е станалъ чума за официални свѣтъ. Всички се божатъ отъ свѣтлината и глѣдатъ всячески да огасятъ свѣта, която освѣтлява кирливитѣ имъ ризи. София си устрои електрическо освѣтление, да освѣтлява на Софианци голотията, а провинцията се бои отъ свѣтлина и обича тъмнината, като бухалитѣ. Пишатъ ни отъ гр. Руссе, че послѣдний брой 8 отъ «Наблюдателъ», произвѣлъ голѣмо неудоволствие въ сждебнитѣ голѣмци, особено кореспонденцията ни отъ тоя градъ. Както отъ това писмо, тѣй и отъ обясненията лични на двѣ лица, ний узнахме, че и управителитѣ на Руссенский затворъ, както и по-голѣмитѣ сж цѣли свине. Руссенский затворъ се управлявалъ отъ Директора Симионъ Косевъ, единъ старъ и безсвѣстенъ неграмотенъ пжнъ, баджанакъ на Министра Каравелова и отъ помощника му Илиа Паневъ, циндаренъ отъ Македония и съотечественникъ на Министра А. Радевъ. Затѣзи двѣ личности ни пишатъ, че си изпълняватъ длъжността много недобросвѣстно и пристрастно Напримѣръ: На 22 Октомврий т. г. карцирали, безъ причини Никола Димитровъ, Д. Петковъ и Т. Николовъ, а на 24 сжщий Директора смазалъ първия отъ бой съ юмуци въ главата. Имало нѣкой си клоچارъ Нѣделчо, който правилъ репетиция за прокуроръ, защото наказвалъ арестантитѣ по известни членове отъ Наказателния Законъ. Безгранично билъ истезаванъ и Доне Петковъ отъ Директора. Помощника му, Паневъ, ношно врѣме ходилъ по голяй, придруженъ отъ единъ адютантинъ— Али капитанъ, осжденъ на 3 години затворъ за обезчестяване, когото не затваратъ никакъ. На 20 срѣцу 21 Окт. билъ воденъ по пиянство изъ града, цѣлата ноцъ, Али Хюсю Х. Мурадовъ, осжденъ на 5 г. години затворъ, отъ военни сждъ за разбойничество. Доведенъ билъ при разсъмнувание и повржцалъ въ отдѣление № 5. На 2 Ноемврий билъ пакъ битъ отъ Директора и Карциранъ Дони Петковъ, безъ причини и основание. Когато получили 8 брой отъ «Наблюдателъ», викаи двама затворници отъ Плъвенъ, та ги питали: тѣ ли сж съ общили свѣденията, напечатани отъ Русенский Окр. Затворъ. Тѣ незнаели за какво ги питатъ, понеже не биле виждали и знаели за съществуването на вѣстника ни. Щомъ имъ се глѣдали дѣлата въ Апел. Сждъ, не ги пуснали вече въ затвора. А ги карцирали болни по 23 часа, до като ги отпирвали за Плъвенъ. Искали медицинска помощъ, нѣ такава не имъ

се дало. При отправянето имъ за Плевенъ изхвърляватъ Пом. Прокурора при Русен. Окр. Сждъ, който ги обискиралъ и отправилъ подъ строго конвой. Дописника ни, казва, че Сим. Косевъ билъ и въ 1887 г. пакъ Директоръ на затвора, когато се билъ отличилъ съ голѣми жестокости и биографията му бѣла описана въ особена брошура, подъ название: «Черната джамия», на стр. 55, кадѣто се очертавалъ като: «несправедливъ», жестокъ, грубъ и неграмотенъ, какъвто билъ и сега, та едва си подписвалъ името. На дописника си съобщаваме, че свѣтътъ е такъва и най-голѣмий цѣръ за таква говеда е, ако нарѣди щото тѣ да отпудватъ нѣкоя нощ по течението на Дунава, та да не мърсжтъ свѣтътъ.

— «И услыши Господъ молитву мою». Нашата молба, изложена въ миналий брой, съ която искахме отъ Боговетъ, да възвърнатъ въ свѣтътъ парализираний ни приятель и прѣдседателъ на Народната Партия, Ив. Доковъ, за да си получи земниѣ награди, че подире Небѣснитѣ, се удовлетвори. Любезния Ив. Доковъ е вече между живитѣ, съ нѣколко исхвъркнали чивии като покойния му, сродникъ Дмитръ Балабановъ — тѣзи дни ходи вдървенъ като Дервишъ Али съ говеча и хлѣба, който ходи постоянно покрай шадарвана и фурнитѣ. Скоро ще тръгне съ дисагитѣ, воденъ отъ Гошето или отъ адютанта си Богданъ Колевъ. Ще бждемъ доволни ако го послѣдватъ скоро и Матевъ и Аврамовъ, защото рано пиле рано пѣе.

— **Иванъ Тишевъ**, главенъ редакторъ на «Плѣв. Гласъ», билъ много сербезъ. Дава ни, въ сждъ че сме застрашили живота му. А госпожа Тишева ни испровожда своитѣ проклятия, гдѣто сме се мѣшали въ семейния имъ животъ. Както всѣки човѣкъ билъ въ правото си да язди, бие, коли и впрѣга животното, което купи, тѣй и тя имала пълно право, да се распорѣжда и налага съ бухалки кущений си съпругъ Ив. Тишевъ. А че билъ глупавъ, за това природата била крива, а не тѣ.

— **Единъ** адвокатъ ни пише, че вслѣдствие на голѣмата финансовална криза въ хазната, явили се двама нови реформатори, които остроумно устройвали доходъ на Държавата. Тѣзи реформатори били тукашнитѣ Мирови Сждии Юрдановъ и Велевъ, които таксували разнитѣ прѣписи, взимани по дѣла на стойностъ по долъ отъ 100 лева, съ 1 л. 90 ст. вмѣсто само съ 50 ст. и то защото се искали въ повечето екземпляри. Това имъ дѣйствие било произволно и незаконно, та моли да го съобщимъ чрѣзъ печата. На дописника съобщаваме, че България е поле, въ което всѣки може да си разиграва коня. Ако не е доволенъ, чл. чл. 1116 и 1117 отъ Гражданското Сждопроизводство затова именно сж сжзадени, — нѣка завѣде искъ за врѣди и загуби, па да научи и тѣзи които незнаятъ.

— **В. «Миръ»**, ехидно ни хани, по поводъ на побоя, който ни нанесе Д. Желѣзаровъ, като казва, че сме тероризирали сждитѣ отъ Плѣв. Окр. Сждъ, само защото тѣ обявили въ несъстоятелностъ Д-во «Нива». На дервишитѣ около този фондовъ храненикъ има да кажемъ на ухото, че сж маскари, ако искрено поддържатъ писаното. Ний изложиме съ стотини звѣрства и злодѣяния на едни пладнешъ и държавни разбойници, а тѣ сѣднали да ги оплакватъ. И иматъ право, защото изгнилий имъ шефъ увѣде тоя развѣтъ въ правосъдието, както и вътрогонството въ народа, но Господъ го наказва, като му исхвъркнаха по-рано мозацитѣ чивий, а после го очисти отъ свѣтътъ, както исхвъркнаха тѣзи дни и на тукашния имъ прѣдседателъ Доковъ. Казватъ, че «Господъ забавялъ а не забравялъ, но ступа ни се, че не бави много, а бързо взе да чисти, та добъръ е и за останалитѣ му сподвижници.

— **Въ** миналий брой на вѣстника си изложиме историята по крадѣние кукурузъ по нивитѣ, отъ Плѣвенский Адвокатъ И. Доковъ и прѣдрѣкохме, че нищо нѣма да му сторятъ защото Доковъ е ортакъ съ голѣмцитѣ. Тѣй и излѣзе. Пом. Прокурора Стомоняковъ, предписа още тогава на Окол. Началникъ, да

вземе всички кукурузъ отъ нивитѣ на селянитѣ и да го закара въ с. Мъртвица и пази съ полицията, до като Ив. Доковъ завѣдялъ граждански искъ, за правособственостъ на кукуруза, за която цѣль му опрѣдѣля единъ мѣсець срокъ, въ който, ако си незавѣде иска, тогава кукуруза да се даде на притежателитѣ му. И услужливата полиция, вмѣсто да вземе кукуруза на селянитѣ, съ които Пом. Прокурора заставлява Докова да се сжди, тя занега около 100 кила кукурузъ отъ нивата на трето лице, непричастно въ случая и го излага отъ 2 мѣсеца надѣжъ и снѣгъ, а Доковъ подлудя и нема кой да му завѣде искъ, та полицията вмѣсто 1 мѣсець, пази кукуруза повече отъ два мѣсеца. Може ли ни каза Пом. Прокурора, съвпада ли въ атрибутитѣ на длъжността му, да се мѣша въ гражданскитѣ и имущественни правоотношения на хорага, да имъ отнема производѣнията и да ги излага на произвола на врѣмето, като употребява полицията за падари на любезния му съмишленникъ Доковъ? Може ли ни каза, кой ще плаща сега врѣдитѣ и загубитѣ на онеправданитѣ? Да не мисли че и хорскитѣ имоти сж тождествени съ провизийтѣ на окр. затворъ, съ които огойва свинетѣ си? Струва ни се, че нема евтено да мине за този произволъ и янке-сержилъкъ.

— **Поканватъ** се всички, които сж биле на лѣчение въ Плѣв. Държавна болница и излѣзли живи или умрѣли, да ни съобщатъ по интереснитѣ работи, които сж чули, видѣли и патиле тамо, защото събираме интереснитѣ данни, за увѣковѣчяване имената на героитѣ лѣкари и автори — на разнитѣ забѣлѣжителни подвизи.

Прѣписъ.

Плѣвенский Окрѣженъ Сждъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ

№ 1280

Плѣвенский Окрѣженъ Сждъ въ распорѣдит. засѣдание на 29 Септемврий хилядо и деветстотинъ първата година, въ съставъ: Предсѣдателств. чл. Рашо П. Георгиевъ, Членове: Д-ръ Н. Караюрдановъ, Петко Георгиевъ, при под. Секретаря Кард. Ив. Каровъ и при участие на Прокурора Пеню Матевъ, слуша доложеный отъ члена Петко Георгиевъ въпросъ, относително заявлението на Иванчо Кировъ и Марийка Илиева отъ с. Турски Тръстеникъ. Никополска околия, съ което молятъ да имъ се допустне осиновяванието — малолѣтнитѣ Василь и Еленка Илиеви Давидчеви отъ сжщото село.

Сждътъ, слѣдъ изслушвание доклада и заключението на Прокурора и по силата на чл. 37 отъ закона за припознаванието на незаконороденитѣ дѣтца, за узаконението имъ и за осиновяванието, **ОПРѢДѢЛИ**

Допуца осиновяванието на малолѣтнитѣ Василь и Еленка Илиеви Давидчеви отъ с. Турски Тръстеникъ, отъ страна на Иванчо Кировъ и съпругата му Марийка Илиева отъ сжщото село.

На първообразното подписали Прѣдсѣдателствующий членъ: Р. П. Георгиевъ, членове: Д-ръ Н. Караюрдановъ, П. Георгиевъ и приподписалъ подсекретаръ: Кард. Ив. Каровъ.

В ъ р н о.

за Прѣдсѣдателъ: Чл. Р. П. Георгиевъ.

Секретаръ: Т. Бояджиевъ.